

Debatten van de provincieraadszitting

15 oktober 2001

A. ANTWOORD OP TUSSENKOMSTEN IN HET CULTUURDEBAT

Het cultuurdebat

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We hebben donderdag reeds een poging gedaan om, vertrekkend van de tussenkomst van collega Gillis, toch al een iets ruimere bespreking te houden aan de hand van wat hier door de collega's was aangebracht betreffende de budgetten van cultuur.

Ik ga nu proberen, heel overzichtelijk, zo overzichtelijk mogelijk, tussenkomst per tussenkomst nog even te behandelen. Ik zal de volgorde volgen zoals die door de interpellanten is aangebracht.

Wat de tussenkomst betreft van collega Gillis ga ik ervan uit dat ik het grootste deel beantwoord heb.

Collega Hertog begint in zijn tussenkomst met te stellen dat er een communicatieprobleem is. Ik denk dat hij gelijk heeft. Er is een probleem om het bijzonder vele waarmee wij binnen cultuur, maar niet alleen binnen cultuur, bezig zijn naar het bredere publiek gecommuniceerd te krijgen. Wij denken dat wij bijzonder hard ons best doen en dat wij heel veel inspanningen leveren om datgene waarmee wij bezig zijn naar een breed publiek toe bekend te maken. Maar uit de getuigenis van collega Hertog blijkt dat dit niet altijd overkomt zoals wij denken dat het zou overkomen. Ik denk, Collega De Buck, dat dit een algemeen communicatieprobleem is waarvan ik weet dat u daar ook zeer hard mee begaan zijt, en wij hier met zijn allen. Dus hoe wij dit moeten aanpakken is, denk ik, een zorg die wij met zijn allen moeten gaan dragen en gaan bekijken. Maar het is niet iets wat puur specifiek en alleen met cultuur te maken heeft.

De cultuurcovering over de hele provincie was een volgende bekommernis van de collega. Hij heeft meer dan gelijk, maar ik denk dat wij de voorbije jaren serieuze inspanningen hebben gedaan om ervoor te zorgen dat het cultuuraanbod, en dus de mogelijkheid tot cultuurbeleving, zo ruim mogelijk in de provincie verspreid is. Ik geef een paar voorbeelden :

- de inspanningen die we leveren naar Boekegem toe ;
- een thuis voor een beeld ;
- de steun aan de culturele centra ;
- de ruime steun die wij binnen de sociaal-culturele sector leveren ;
- de inspanningen die wij rond amateuristische kunstbeoefening doen.

Dat zijn allemaal inspanningen die erop gericht zijn om het cultuuraanbod en de mogelijkheid tot cultuurbeleving zo ruim mogelijk in de provincie te verspreiden. Allicht zal het nog niet optimaal zijn en het zal wellicht nooit optimaal zijn, maar wij doen in ieder geval ook terzake reeds jaren serieuze inspanningen.

We zullen natuurlijk nooit vermijden, denk ik, dat voor de grote "culturele activiteiten" Gent allicht het meest in de schijnwerpers zal staan. Ik denk dat wij dat ook niet moeten proberen te vermijden. Wij moeten niet proberen na te doen in de rest van de provincie wat het best in de grote centra hier in Gent wordt aangeboden. Maar wij moeten er natuurlijk voor zorgen dat de rest van de provincie niet wordt vergeten. En dat wordt ook niet vergeten.

U hebt het dan heel specifiek gehad over de Wase culturele centra die "maar" met 800 000 BEF zouden worden ondersteund. Alle eer gaat hier naar de Wase culturele centra die een samenwerkingsverband hebben gemaakt, wat wij dan toch mét 800 000 BEF ondersteunen. U vergelijkt dat met de ondertussen berucht, beroemd geworden Nemrodsubsidie. Ook hier moet ik herhalen wat ik al gezegd heb : we mogen een structurele ondersteuning die jaarlijks terugkeert niet verwarren met een eenmalige buitengewone ondersteuning. Maar daar, denk ik, heb ik in mijn eerste tussenkomst al meer dan genoeg op gewezen.

DEBATTEN

U pleit voor provinciale educatie- en cultuurconsulenten.

Daar zit misschien iets in naar analogie met wat we in de bibliotheekwereld al doen met onze bibliotheekconsulent en naar analogie met wat we in de museumsector doen met onze museumconsulenten. Dit is eventueel overweegbaar. Ik zou er wel onmiddellijk willen op wijzen dat het niet de bedoeling kan zijn dat wij in de plaats zouden treden van een politiek vanuit de Vlaamse gemeenschap. Ik zal daar straks naar aanleiding van de tussenkomst van collega Beke nog even op terugkomen. Naar aanleiding van de decreten die op stapel staan, die er nog niet zijn, moeten wij toch goed opletten dat wij ons niet in de plaats gaan stellen van datgene wat in de nieuwe politieke visie vanuit Vlaanderen op het getouw staat en waarbij men net datgene wat zich tussen het Vlaamse niveau en het lokale niveau bevindt, wil gaan invullen.

Neen, ik ben zelf een absolute voorstander van het behoud van datgene dat zich tussen Vlaanderen en het lokale niveau situeert omdat ik ervan uitga dat de voeding voor de tienduizenden vrijwilligers die in Vlaanderen en ook in onze provincie actief zijn moet gebeuren door beroepskrachten die zich op dat middenniveau situeren. De vraag is of wij moeten gaan invullen wat men vanuit Vlaanderen eventueel - want we zullen moeten zien wat de teksten uiteindelijk zijn die op tafel zullen liggen - niet meer wenst te doen.

Los daarvan is het natuurlijk altijd boeiend dat men over eigen personeel beschikt. Onze bibliotheekconsulent en museumconsulenten tonen ten overvloede aan dat dit naar ondersteuning van de kleinere initiatieven – maar hier zitten we in heel specifieke situaties, natuurlijk, zeker wat de museumconsulenten betreft – een ontegensprekelijk nuttige inbreng kan hebben in de uitbouw van de kleinere musea. Misschien is dit in het bredere cultuurlandschap morgen ook mogelijk. Alleen zoals de kaarten vandaag liggen, zie ik dat niet onmiddellijk.

U houdt terecht een zeer groot pleidooi voor de invoering van de informatietechnologie binnen het bibliotheekwezen. U weet ongetwijfeld dat wij daar, samen met de provincie West-Vlaanderen, meer dan een voortrekkersrol in hebben gespeeld en nog spelen via heel ons project van Ovinob, in West-Vlaanderen Winob, en op elkaar overigens zeer goed afgestemd.

Wij zijn heel blij dat op dit ogenblik 59 van de openbare bibliotheken in Oost-Vlaanderen op dit netwerk zijn aangesloten en gelukkig laat het nieuwe decreet ons toe om op die weg allicht nog harder dan in het verleden door te gaan, dit omdat - zonder dat dit onze begroting nog meer zal gaan bezwaren - wij binnen het nieuwe decreet de mogelijkheid hebben om een ruimer deel van de middelen die wij nu al gebruiken binnen het bibliotheekwezen meer in die richting uit te oriënteren, want dat is inderdaad de toekomst. Maar u weet ongetwijfeld wat wij terzake reeds doen en op welke manier het ons zal mogelijk gemaakt worden om het in de toekomst nog verder te accentueren.

De premies voor onderhoudswerken aan het niet wettelijk beschermd patrimonium. U pleit voor meer geld voor de particuliere sector. Ik kan u volgen. Wij hebben twee soorten budgetten voor eenzelfde doelstelling, met name een budget dat gaat naar openbare instellingen en een budget dat gaat naar particulieren. Het probleem waar we hier voor staan om dit budget nog meer op te trekken is een zeer fundamentele discussie. Ons uitgangspunt is de bescherming van het patrimonium. Datgene wat niet wettelijk beschermd is maar toch waardevol is om het niet te laten verloederen en waarvoor wij een onderhoudspremie ter beschikking stellen, ook van particulieren, voor hun waardevolle niet-beschermd eigendom. U wijst er terecht op dat een groot deel van het waardevol patrimonium in onze provincie niet beschermd is en morgen allicht ook niet beschermd zal zijn, omdat, als we het morgen allemaal gaan beschermen, dit allicht de begroting van de Vlaamse gemeenschap vrij zwaar zou belasten.

Het heeft geen zin gebouwen, monumenten te gaan beschermen als men daar niet de nodige budgetten tegenover kan plaatsen om ze dan effectief ook te gaan beschermen.

Ik moet u natuurlijk wel zeggen dat we voor een groot dilemma staan, zeker in de particuliere sector. Ofwel zegt men dat het gebouw op zich belangrijk is, wat natuurlijk onze essentie is, maar dan moeten we ook eventjes durven kijken naar de eigenaarstructuur in de particuliere sector van die gebouwen. Dit zijn natuurlijk niet altijd – om het zacht uit te drukken – de mensen die over de minste mogelijkheden beschikken. Ik wil in de commissie natuurlijk grondig discussiëren over de vraag in welke mate wij de mensen die het uit zichzelf aankunnen om hun gebouw te onderhouden - want daar gaat het over, het gaat hier niet over een restauratiepremie, het gaat over onderhoudspremies - nog meer moeten gaan ondersteunen.

Wij hebben natuurlijk bij de oorsprong van dit reglement die overwegingen ook gemaakt en gezegd : "Kijk, wat voor ons telt is het gebouw en niet wie het in eigendom heeft." Maar hoever moeten wij daarin gaan ? U begrijpt de bekommernis waarvan ik zeker weet dat u ze mee deelt. Laat ons maar eens rustig in commissie kijken of wij daar echt, wat de private sector betreft – niet wat de openbare sector betreft – nog verder moeten in gaan dan wat wij nu reeds doen .

Collega Beke, u begint met te stellen dat een gesloten taakstelling het ergste zou kunnen zijn wat ons kan overkomen. Ik vind dat u daar niet 100 %, maar 1 000 % gelijk in hebt. Als er morgen een gesloten taakstelling voor ons provinciaal beleid zou tot stand komen, betekent dit zeker wat onze cultuurpolitiek betreft het einde en allicht ook het einde van een provinciebestuur als autonoom orgaan. Maar u hebt ook terecht gesteld dat men ook in Vlaanderen deze stelling toch niet meer zo hard zou maken als ze wel eens ooit is geweest.

En dan zegt u iets heel belangrijks, namelijk : "Wij wachten te vaak te veel af wat in Brussel wordt beslist." Ik zou hier genuanceerd willen op reageren. Ja en neen. Wij moeten wel. U hebt het ook in de sector Welzijn gehoord wanneer collega Anthuenis daar terecht heeft op gewezen wat betreft de zorgverzekering. Wanneer er een nieuw systeem ontstaat, moeten wij gaan kijken in welke mate onze reglementering daarop nog is aangepast en is het aan ons om ons aan te passen. En terecht. Dat is in cultuur ook zo. Wij zijn nu eenmaal verplicht van ons in te schakelen – terecht – in datgene dat vanuit Vlaanderen als globale regelgeving wordt meegegeven. U hebt natuurlijk wel gelijk als u zegt dat wij een meer offensieve houding zouden moeten gaan aannemen. U geeft zelf heel terecht het voorbeeld van een bibliotheekdecreet. Dit is inderdaad het resultaat van een offensieve houding - en degenen die wat dat betreft zouden twijfelen aan de waarde van de VVP hebben ongelijk. Er zijn heel veel domeinen waarop wij de VVP inderdaad als onze spreekbuis kunnen gebruiken om naar Vlaanderen toe te gaan spreken. Dit is een typevoorbeeld daarvan die we hebben weten te collectiviseren binnen de VVP en waarvan wij de resultaten vandaag zien. Resultaten die voor het grootste deel – en niet iedereen is daar 100 % gelukkig mee – tegemoet komen aan datgene dat wij zelf hebben gewild en altijd hebben gezegd. Het gaat toch niet dat we zomaar centen moeten afgeven, dat wij zo maar aan de plaatselijke openbare bibliotheken op basis van de gegevens die wij moeten binnenkrijgen vanuit deze openbare bibliotheken, een puur rekensommetje maken en dan betalen.

Neen, nu zullen wij binnen deze nieuwe regelgeving de mogelijkheid hebben – en ik verwijs weer even naar de tussenkomst van collega Hertog – om een eigen beleid op te zetten.

Hoever staan we daarmee ?

Wij staan nog aan het begin, natuurlijk. Wij zullen nu samen met de lokale besturen, samen met de plaatselijke openbare bibliotheken - en wie weet opnieuw een werkgroep of opnieuw een commissie - overleg moeten plegen over hoe wij dit zullen invullen. Want dit zal natuurlijk, en laten wij met elkaar eerlijk zijn, opnieuw voor de lokale besturen, allicht voor henzelf, een meeruitgave gaan betekenen. We moeten elkaar geen Liesbet noemen. De provincie kan vanaf 2002 niet meer tussenkomen zoals wij dat voordien deden. Dat betekent dat de gemeentebesturen vanaf volgend jaar nog 0,8 euro per inwoner zullen betaald worden voor hun plaatselijke openbare bibliotheek. Dat zal voor alle gemeenten een min-inkomst betekenen. En 0,8 euro wordt 0 euro vanaf 2003.

Wij zullen het budget dat daardoor beschikbaar komt - dat is voor onze provincie ongeveer 87 000 000 BEF en dat is minder dan wat wij nu aan de bibliotheeksector spenderen - met eigen beleid gaan invullen, natuurlijk samen met de bibliotheken. En natuurlijk zal dit aan de bibliotheken ten goede komen, maar – en ze zullen daar centen voor krijgen – om andere dingen te doen dan wat ze vandaag doen. Dat betekent dat ze wat ze vandaag al doen met eigen middelen zullen moeten invullen en niet meer met middelen die vanuit de provincie komen. Laten we daar toch geen onduidelijkheid over bestaan. Dit zijn nu eenmaal de consequenties van het nieuwe decreet zoals het voorligt en zoals we dit uiteraard ook zullen toepassen.

U hebt het ook gehad over het Forum, maar ik dacht dat wij donderdag al uitgebreid genoeg daar over zijn tussengekomen.

Wat betreft de realisatie van de derde fase van het Caermersklooster staan wij eindelijk zo ver dat we er mee kunnen starten. U vraagt om het snel in de commissie te brengen. Dat zal zo snel mogelijk gebeuren. Dus liefst moet men in één van de volgende commissies dit met de technici vanuit zowel onze derde directie als vanuit onze negende directie, zo concreet mogelijk de eerste besprekingen daarover voeren.

DEBATTEN

Wat betreft het Poëziecentrum.

U pleit niet voor een verhoging van de subsidies, maar wel voor een actualisering. Met actualiseren begrijp ik – en u hebt gelijk – dat wij meer zouden kunnen doen dan wat we nu doen tot het logistiek ondersteunen en het openen van deuren en poorten naar bijvoorbeeld het onderwijs toe. Maar er zijn nog andere aspecten. Ik denk dat u daarin gelijk hebt. Wat betreft een verhoging wil ik wel zeggen dat nadat Vlaanderen wat dit Poëziecentrum betreft afhaakt, het niet onze opdracht kan zijn om die plaats in te vullen.

Wij subsidiëren op dit ogenblik reeds vrij substantieel - en terecht - dit centrum. Maar of er in de onmiddellijke toekomst een verantwoorde verhoging van de subsidies zou zijn, durf ik niet zeggen. Ik kan u wel zeggen dat wij daarover nu in gesprek zijn met de stad Gent. Puur mathematisch gezien geven wij op dit ogenblik een hogere subsidie dan de stad Gent doet, maar ik heb uit uw tussenkomst begrepen dat de stad Gent ook naar infrastructuur inspanningen zal doen. Ik denk dat wij – ik heb daarover overigens vandaag nog, ik mag dat gerust zeggen, een schrijven gekregen van de eerste schepen Van Rouveroi van de stad Gent om daarover met elkaar in gesprek te gaan – dat moeten doen, maar wij mogen niet de indruk geven dat wij voor het Poëziecentrum geen inspanningen zouden hebben gedaan. Ik denk dat wij dit wel hebben gedaan, en overigens ook terecht.

En dan, Collega, uw zeer moeilijk probleem van de culturele adviesorganen.

Degenen die mij binnen de administratie goed kennen, weten dat ik vaak de kriebels krijg van alle mogelijke en onmogelijke adviesorganen. In Cultuur hebben we er geloof ik 12. En u zegt : “Wie zijn dat, die mensen uit die adviesorganen, de specialisten ?” Wie is specialist ? Degene die op het veld bezig is, hier en daar een professor niet uitgezonderd, alhoewel men moet vragen stellen in welke mate die ook op de één of andere manier niet betrokken is. Het is ook logisch dat degenen die op het veld zijn de specialisten zijn en dus betrokken zijn. Dat de gedeputeerde geen deel uitmaakt, of in ieder geval niet aanwezig is, op de adviescommissies is mijn eigen standpunt sinds jaar en dag.

Het is inderdaad niet vanzelfsprekend - het is zelfs onlogisch - dat degene die moet geadviseerd worden deel uitmaakt van de adviesraad. Ofwel mag hij daar zitten om te luisteren en dat is dan tegen mijn natuur. Als ik mijn bek niet mag open doen, moet ik ook niet gaan. En als men er is, gaat men wege, gaat men tussenkomen en dat is niet goed. Elk moet zijn rol spelen. Vooraleer een dossier op onze tafel geraakt, hebben we de adviesraad, de administratie en dan is er nog de deputatie en/of de raad. Dat is de goede volgorde. Een adviesraad moet in alle onafhankelijkheid kunnen adviseren. De administratie moet in alle onafhankelijkheid de adviezen kunnen beoordelen en zich daar ofwel bij aansluiten ofwel daar een afwijkende mening over verkondigen. En dan is het aan ons om uiteindelijk te beslissen.

Ik ga in ieder geval nooit naar die adviesraden, tenzij men mij eens ten zeer uitzonderlijke titel zou vragen om toch eens aanwezig te zijn.

Hebben we er te veel ? Hebben we er te weinig ? Allicht niet. Maar u hoorde het net : als we rond de bibliotheken zullen moeten gaan werken, zullen we allicht opnieuw een adviesorgaan nodig hebben.

U geeft het voorbeeld van andere provincies waar men over één orgaan beschikt en dan dat dat orgaan met werkgroepen werkt.

Eigenlijk komt dat op hetzelfde neer, want zoals ik geïnformeerd ben, komt die culturele raad, of hoe men dat ook noemt, één of twee keer per jaar bij elkaar en zijn er de werkgroepen – wat wij de adviesorganen noemen – die bij elkaar komen en in feite de adviezen schrijven.

Eigenlijk is dat een schitterende oefening om eens in alle objectiviteit onder elkaar te gaan discussiëren. Hebben wij geen adviesorganen te veel ? Ik beklag mijn ambtenaren die daar wel naartoe gaan, moeten gaan, willen gaan, vul maar in. Als u dat allemaal optelt. Die vergaderen elk met een frequentie van zoveel keer per maand en het zijn er in cultuur 11 of 12. Vermenigvuldig dat maar. En dan worden diezelfde ambtenaren ook nog verondersteld in Brussel in een reeks VVP-werkgroepen te functioneren.

Allemaal terecht, maar als men dat allemaal gaat samentellen, komt men aan zo een aantal vergaderingen buiten- en binnenshuis dat men zich de vraag kan stellen : “Wanneer kunnen ze dan nog bezig zijn met de implementatie van al datgene dat in al die adviesorganen ooit is beslist ?”

Het is een pracht van een discussie die we eens kunnen voeren. U zal in mij een grote voorstander vinden als we er zouden in slagen om dit aantal adviescommissies te reduceren. Alleen zie ik het nog niet onmiddellijk zitten. Maar laat ons maar eens in alle rust, commissie per commissie, bekijken waarmee ze bezig zijn, of er geen samenvoegbaar zijn. Overigens is ook al vanuit Agalev die vraag gekomen. Ik ben altijd bereid, maar dan met concrete voorstellen, om te kijken hoe we dat kunnen reduceren. Maar dan nadien niet het verwijt maken dat we op een ondemocratische manier bezig zijn, dat we onvoldoende luisteren naar wat in het veld gebeurt.

Collega De Dobbelaer, rond ons popbeleid.

Ik heb gehoord van uw collega's dat wij in uw persoon de topspecialist in huis hebben. Ik moet mij op dat moment onmiddellijk in alle bescheidenheid terugtrekken. Ik ben helemaal geen specialist, alhoewel ik het in een nog niet zo ver verleden thuis aan den lijve heb ondervonden wat repetities kunnen betekenen voor mijzelf en voor de buurt.

Wij zijn, denk ik, op de goede weg. Wij zijn beetje bij beetje – en ook dat mag eens gezegd worden – en dit dankzij de goede samenwerking die er binnen ons bestuur is ontstaan tussen onze 6e directie – Jeugd en onze 9e directie op de goede weg. Eigenlijk waren ze allebei een beetje rond hetzelfde bezig, maar waren ze niet op elkaar afgestemd. Nu zijn zij wel op elkaar afgestemd en ik denk dat – en u ontkent dat ook niet, integendeel, u accentueert dat – wij terzake goed bezig zijn.

U verontrust mij natuurlijk wel met wat u op het einde zegt. Ik zou het inderdaad niet graag tegenkomen wat de collega's van Sint-Niklaas zijn tegengekomen. Natuurlijk, wat de repetitieruimten betreft - want daar gaat uw grote vraag naar en die is niet nieuw. Die is hier in het verleden ook al aangehaald - is er een immens probleem. Ik voel zeer veel voor uw voorstel om mee te gaan met wat binnen die lokale gemeenschappen leeft aan gestructureerde organisaties wanneer zij inspanningen doen om daar een bijkomend surplus te gaan aan geven omdat men dan de eerste verantwoordelijkheid legt waar ze eigenlijk moet liggen, dus lokaal. Maar via uw voorstel zou men er inderdaad kunnen in slagen om die lokale besturen net over die brug te krijgen met het supplement dat ze van hieruit zouden kunnen krijgen. Daar voel ik zeer veel voor. Ik vind dat als voorstel zeer goed omdat dit een gedeelde verantwoordelijkheid is.

De allereerste verantwoordelijkheid ligt waar ze moet liggen, maar men zal niet kunnen zeggen dat het omwille van een puur financiële aangelegenheid is dat ze het niet zouden kunnen. Daar, vind ik, hebt u gelijk in. Ik kan u wel zeggen dat het repetitieruimteprobleem een probleem is dat zich veel verder strekt dan alleen maar binnen de popmuziek. Dit is een probleem dat zich tot en met het professionele circuit van het theater stelt. Ik zou u een voorbeeld kunnen aanhalen van een zeer gerenommeerde schoolopleiding, theateropleiding die tot een week geleden volop op zoek was om een repetitieruimte te vinden voor haar derdejaarsstudenten. Dus het is een algemeen probleem.

Collega Van Hove en 8 mei.

Ik heb deze middag nog aan tafel, waar we de mensen van het Filmfestival moesten ontvangen, aan een paar buitenlanders gevraagd die aan tafel zaten : "Wat zegt u 8 mei ? Ik moet onmiddellijk weg. Ik moet naar de provincieraad en ik moet onder meer daarop antwoorden." Niets. Wat zegt ons 8 mei ? U zegt het zelf : een dag verlof, en dat is alles. Is het belangrijk ? Natuurlijk is het belangrijk. Die datum in het kader van vrede, verdraagzaamheid en democratie stellen, is, denk ik, de essentie. 8 mei is, Collega Anthuenis, grijze geschiedenis geworden. Voor u niet en voor een aantal andere ouderen en sommige geïnteresseerde jongeren ook niet, maar moesten wij vandaag een enquête doen in dit land en vragen wat de betekenis daarvan is, denk ik dat we nogal zouden opkijken.

Dat heeft natuurlijk te maken met de complete achteruitloop van de historische kennis. Daarmee bedoel ik niet alleen de feiten, maar ook met de feiten. Men weet het niet meer.

Ik wil hier in de marge ook verwijzen - eigenlijk is dat in hetzelfde kader van uw vraag – dat wij inspanningen zullen doen om in Vinkt een reminiscentiecentrum op te richten. Eigenlijk kadert dit in dezelfde bekommernis die u deelt. En ik denk – en uw idee is zeer goed – om eens na te gaan in welke mate wij, ook vanuit dit bestuur, een stimulans kunnen geven om van 8 mei opnieuw een moment te maken waarbij mensen kunnen stilstaan om zich af te vragen - 8 mei is natuurlijk een zeer belangrijke datum voor ons om er even bij stil te staan – wat er toe aanleiding heeft gegeven om ervoor te zorgen dat we op een 8e mei hebben moeten wachten om opnieuw in volle vrijheid te kunnen leven. Ik denk dat we heel goed moeten nadenken over hoe we dit kunnen invullen. U geeft een aantal aanzetten, maar we gaan dit moeten concretiseren. Ik vind dat u ten gronde gelijk hebt. Dit is één van de zaken die ons allemaal moet bekommeren gezien ook de evolutie van de onverdraagzaamheid en racisme. Wanneer iemand niet leeft zoals wij het willen is het geen goede, wanneer iemand onze ideeën niet deelt, is het geen goede, enz. We zijn niet meer bereid om compromissen met elkaar te sluiten. Ik denk dat we daar samen moeten aan werken.

In ieder geval gaat u in mij, en ik ben er ook van overtuigd in de volledige deputatie, een medestander vinden om dit te gaan concretiseren, want opnieuw is het hier een idee dat wordt aangereikt, maar dat we nu moeten gaan invullen. Ik heb daar op dit moment geen pasklaar antwoord op, behalve Vinkt. Maar uw voorstel reikt verder en we moeten daar werk van maken en dit uitwerken.

DEBATTEN

Natuurlijk kunnen wij onmiddellijk al een aantal dingen doen, natuurlijk kunnen wij onmiddellijk wat u hier voorstelt gaan doen, maar dat gaat naar mijn gevoel niet ver genoeg. Ik vind dat we nog verder moeten gaan om van 8 mei een begrip te maken. En vandaag zal het allicht iets gemakkelijker zijn dan korte tijd geleden omdat, gezien de huidige omstandigheden in de wereld, er allicht meer begrip kan gevonden worden om van 8 mei meer te maken dan alleen maar een herdenking van een feit.

Collega De Cuyper, u zijt blij dat de subsidies voor het Nieuwpoorttheater zijn opgetrokken, maar het is nog niet genoeg. Dat zal wel juist zijn, zeker. Het zal allicht nooit genoeg zijn. Wij zijn langzaam bezig met dat op te trekken. Het Nieuwpoorttheater dat overigens in alle artistieke vrijheid die maar denkbaar is, schitterend werk verricht. Dat is één van onze betere theaters. Vandaar ook dat we het budget hebben opgetrokken en dat het in de bedoeling ligt om dit in de toekomst mee te laten evolueren. Ik weet niet of ik nog op Nemrod moet antwoorden. Ik heb het eigenlijk al gedaan bij een eerste tussenkomst.

Collega Veys, de vzw Vaarwater.

Waar staat dat in onze begroting 2002 ? En hoeveel staat erin geschreven ? 0 BEF, 0 euro. Ik heb u gezegd dat mijn antwoord heel kort zou zijn. Er staat in het kader of in het licht van de begroting 2002 voor de vzw Vaarwater 0 euro ingeschreven. 0 maal 40,3399 is 0 ...

De heer Veys

Maar ik heb nog altijd geen antwoord gekregen, wat u mij beloofd heeft.

De heer voorzitter

Pas op. Er was een cafébaas van een Aalsterse studentencafé die nul maal nul uitstekend kon uitrekenen. Het was zero, zei hij. En wat hij er in het Aalsters aan toevoegde, wat hij moest onthouden, zal ik er voor de goede zeden niet aan toevoegen. Bertrand Tavernier is tenslotte al naar huis dus we kunnen ons geen artistieke dingen meer veroorloven. Nul maal nul is zero, en dat weet de interpellant ook.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer Lootens, Pamzov.

Twee woordjes geschiedenis - die hij minstens evengoed kent als ik - over het waarom van een vzw bij de oprichting – en dat was toen mijn prille entree hier binnen deze raad, ik herinner mij de heroïsche discussies waarin ik mij alleen gemengd heb toen de naamgeving besproken werd. Men heeft toen voor een vzw moeten opteren, natuurlijk met de premisse dat men het museum wou overnemen. Dat was toen zo. Men wou het museum overnemen en in dat museum – wat een stedelijk museum was – werkte statutair personeel door de stad Zottegem aangesteld.

De enige weg die men toen heeft gevonden, was de oprichting van een vzw waarbij de stad personeel ter beschikking stelde van de vzw en de vzw het personeel betaalde, het is te zeggen, dat de vzw de betaling aan de stad Zottegem terugbetaalde met geld dat ze van de provincie kreeg. Eenvoudig was wel anders.

Intussen is het nog iets gecompliceerder geworden. Dat stadspersoneel is er nog steeds, maar er is daar ondertussen ook personeel tewerkgesteld dat rechtstreeks door de provincie is aangeworven. En, om het plaatje helemaal rond te maken, is er ook nog personeel door de vzw aangeworven. Dus we hebben daar nu drie soorten personeel. Gemakkelijk is anders.

Vandaag – en ik gooi dat hier in het midden, maar u weet het allemaal – is mogelijk wat zoveel jaren geleden niet mogelijk was, namelijk dat van het museum in Velzeke een autonoom provinciebedrijf wordt gemaakt. Ik heb daar deze week nog gesprekken over gehad met onze technici en die hebben mij gezegd dat dit kan en het dus ook mogelijk is om het personeel – voor ons eigen personeel is het sowieso geen probleem – dat statutair door de stad Zottegem is aangesteld in dat autonoom provinciebedrijf over te nemen met behoud van hun rechten en plichten, dit omdat de stad Zottegem nu - wat voordien niet het geval was - ook het zogenaamde statuut Kelchtermans heeft aangenomen.

Mijn persoonlijke mening is dat we dit zo snel mogelijk moeten doen. Het is mijn mening. Ik denk – en dat is hier al een aantal keren gezegd – dat een museum dat inhoudelijk zeer goed werkt en waar er - en ook dit mogen wij hier stellen - interrelationele problemen onder het personeel zijn die voor een groot deel te maken hebben met het feit dat er mensen met diverse bazen tewerkgesteld zijn. Ze hebben in theorie maar één baas, de vzw, maar het stadspersoneel staat op de payroll van de stad, vzw-personeel staat op de payroll van de vzw, provinciepersoneel staat op de payroll van de provincie. Om dat personeel aan hetzelfde zeel in dezelfde richting te laten trekken, is niet altijd vanzelfsprekend. Zeker op het moment dat wij een samenwerkingsakkoord gemaakt hebben tussen Velzeke en Ename. Ook in mijn geest was dat een eerste stap, maar wel een belangrijke stap. Het was een psychologische stap die men moest zetten om twee musea, twee soorten personeel met elkaar te leren praten om nadien met elkaar te leren samenwerken.

Een groot probleem vandaag is dat waar Ename direct onder de verantwoordelijkheid van de provincie valt, wat minstens even belangrijk is, in de dagdagelijkse praktijk vanuit onze eigen directie kan worden gevolgd en begeleid, dit voor Velzeke een stuk moeilijker ligt. En dan mogen wij de mooiste samenwerkingsverbanden maken, maar wanneer we met twee verschillende structuren zitten, is het bijzonder moeilijk om die perfect op elkaar te laten inspelen.

We hebben een aantal eerste stappen gezet. Heel belangrijke ? Neen. Wat is belangrijk ? U hebt mij terecht in de commissie Cultuur gezegd dat wat ik als voorbeeld aangaf van samenwerking nu niet direct was om over naar huis te schrijven. Dat is natuurlijk juist, maar goed, men moet eerste stappen zetten. Ik hoop dat wij hier in de eerste plaats binnen deze provincieraad, en dan nadien, en ik weet wat ik zeg, met onze vertegenwoordigers in de vzw – want we hebben daar de meerderheid – in staat zullen zijn om beslissingen te nemen om die vzw hetzij op te doeken, hetzij een andere invulling te geven en, allicht dit laatste, een adviserende begeleidende invulling te geven. Maar we zullen het echte beleid uit de vzw weghalen om deze naar hier te brengen. Maar daarvoor zullen wij binnen de raad van beheer van Velzeke, van Pamzov, met onze mandatarissen uit deze raad aan één zeel moeten trekken. Ik hoop dat we daarin lukken.

Mijnheer De Cuyper, I Fiamminghi.

Dat is hetzelfde verhaal. We hebben een aantal jaren geleden de subsidie van I Fiamminghi verminderd en die is intussen op hetzelfde niveau gebleven. Ook hier is dat natuurlijk altijd discussieerbaar. Is dit genoeg ? Is dit niet genoeg ?

Het is in ieder geval zo dat de subsidie voor I Fiamminghi met vergelijkbare gezelschappen die wij subsidiëren min of meer in evenwicht is. Men zal altijd voorbeelden vinden van gezelschappen die meer krijgen, maar evenveel voorbeelden van gezelschappen die evenveel of minder ontvangen.

Wat het Forum betreft, hebben we het over de kontjes al gehad vorige week donderdag.

Mevrouw De Block, ik heb het in mijn eerste tussenkomst al gezegd en mijnheer Hertog had het daar ook over. Wat moeten wij inderdaad meer doen om datgene waarmee we bezig zijn bekend te maken ? In de problematiek die u aanhaalt hebben we wel veel inspanningen geleverd om de onderhoudswerken aan niet-beschermd monumentaal erfgoed te promoten. Maar blijkbaar niet genoeg. Het blijft ons eeuwig probleem van bekendmaking. Natuurlijk, het is ook het eeuwig probleem van degenen die de informatie ontvangen. Men neemt de informatie op in de hoeveelheid van informatie die we met zijn allen krijgen, datgene wat ons op dat ogenblik interesseert. De rest zien we niet. En op het moment dat het ons wel interesseert hebben we het niet meer. Maar wat we wel kunnen doen, is om te beginnen alle brochures ter hand stellen van onze raadsleden, zodanig dat die onze eerste verdedigers en bekendmakers worden op het veld.

Collega Willems, Kanaal 3 en AVS.

Het is uiteraard helemaal niet onze bedoeling om via het subsidieartikel waar u het over heeft daar welke druk dan ook te gaan uitoefenen om één provinciale zender tot stand te laten komen. Verre van.

Wat is onze bedoeling ?

Dat is dat wij nadat er tussen Kanaal 3 en AVS een samenwerkingsovereenkomst is tot stand gekomen, wij via onze ondersteuning vanuit de provincie aan de twee zenders de mogelijkheid willen geven om bekendmaking te doen, zeg maar promotioneel te gaan fungeren voor al deze culturele en socio-culturele activiteiten die net onder de top vallen. Datgene wat de top betekent, daar heeft zowel Kanaal 3 als AVS wel voldoende belangstelling voor en dat brengen ze op televisie.

DEBATTEN

Maar wat daar net onder zit, brengen ze niet op televisie. De bedoeling is nu om via onze ondersteuning en doorheen het samenwerkingsverband tussen AVS en Kanaal 3 die bekendmaking mogelijk te maken. Maar voor ons helemaal geen begin van fusie tussen Kanaal 3 en AVS.

Trouwens, die subsidiëring zal er ook maar kunnen komen wanneer dat samenwerkingsverband concreet gestalte heeft gekregen.

Mijnheer de Voorzitter, één uur. Veel langer dan ik zelf had ingeschat. Maar ik zou het hier willen bij laten wat betreft de concrete, hoop ik, antwoorden op de concrete vragen van de collega's.

Dank u.

De heer voorzitter

Wij gaan nu de replieken aanhoren op de artikelsgewijze bespreking van de begroting.

De heer Lootens

Ik neem nu het woord namens de *sp.a*. Wij zijn dus ook van naam veranderd.

De heer voorzitter

Wat is dat voor iets, Mijnheer Lootens ?

Gelach

De heer Lootens

U behoort daar tot nader order bij, Voorzitter. Dit is de Socialistische Partij Anders. Het is voortdurend anders. Niks blijft gelijk.

De heer voorzitter

Als ik de verhouding in de loop der jaren tussen ons beide bekijk dan is dat juist.

Gelach

De heer Lootens

Voorzitter, ik ga over twee zaken iets zeggen.

Eerst over de vzw Nemrod. Ik heb dat niet vernoemd, maar het is gaandeweg in het debat gekomen. Ik heb die vraag uitdrukkelijk in de commissie Cultuur gesteld en gevraagd dit schriftelijk te doen : "Wat is de vzw Nemrod ?".

In 1991 stelde de toenmalige fractieleider Piet Van Eeckhaut de vraag : "Wat is "Famous Pictures" ?". De gedeputeerde toen zei : "Ik weet dat niet, ambtenaar Mijnheer Huys, weet u dat ?". Hij zei : "Ik vermoed gedeputeerde dat dat zal gaan over een film die wordt gemaakt over het leven van Louis Paul Boon." De discussie was weg. Twee weken nadien een aparte vergadering over de commissie Cultuur en de heer De Cuyper die zich natuurlijk dan op de hoogte had gesteld en zei : "Mijnheer Van Eeckhaut het gaat niet over het leven van Louis Paul Boon. Het gaat over een boek van Louis Paul Boon, maar het is de film Daens geworden." Het is een groot succes geworden en de provincie heeft zich daar kunnen profileren met een bescheiden subsidie.

Nemrod heeft in feite hetzelfde leven geleid. Ik vraag dat als Gentenaar, iedereen mag dit vragen : "Wat is dat ?". Het is in Gent en ik als Gentenaar ken het niet, ook de andere goedgedocumenteerde Gentenaars met de bedoeling de deputatie ten laste te maken, de mensen uit de meerderheid die uit het Gentse komen, wisten niet wat dat was. Nu heeft de deputatie ons inmiddels met een dik bundel op de hoogte gebracht, waar we kunnen in lezen dat het niet over een subsidie gaat. Een eenmalige subsidie van de vzw die in Gent een zeer liberaal begin heeft gekend en dan eerder in wat men noemt een christelijke en katholieke zuil is beland, maar daar allang is van verlost en in feite een leven zal gaan leiden na de investering. Het voorstel van de Agalev-fractie is zeer sympathiek en het is ook gewiekst, maar inmiddels weten wij wat de vzw Nemrod is, waarvoor ze staat. Ik stem ook niet wat ik niet ken. Inmiddels ken ik daar bijna alles van, zelfs de beheerders en de leden van de algemene vergadering. Ik ben er niet bij, maar ...

Voorzitter, het is opgeklaard en het zal dus hopelijk ook hetzelfde lot ondergaan als de film Daens. De provincie geen schade en schande toebrengen, maar integendeel een nieuw initiatief en dan is het vrij goedkoop (6 miljoen) om die vzw of om die vereniging toch een kans in Gent te geven qua accommodatie, qua infrastructuur en een zaal erbij te creëren die geen grote ambities heeft, maar ook de kleine zalen in Gent zijn belangrijk. Het zalenprobleem in Gent is zeer bekend en prangend. Het kan een kleine oplossing zijn voor de vele mensen die het willen hebben en het niet hebben.

Velzeke.

Ik ben in mijn tussenkomst zeer sereen geweest. Dat is nodig en dat is mij opgelegd door mijn fractie. Het heeft mij nu aangereikt, ze zijn zeer kritisch, de Socialistische Partij Anders is natuurlijk anders ...

Gelach

... en is dus betwistend. Rustig maar scherp, wat dat ook moge zijn. Velzeke, Voorzitter, moet worden zoals je hebt voorgesteld. Die warboel, die hutsepot heeft nu 10 jaar geduurd en het kon niet anders. Ik heb het ook in mijn eerste tussenkomst gezegd, maar nu kan het anders. Het is actueel voor ons. De oplossing die u aanreikt lijkt mij zeer sympathiek. Ik heb nog niet kunnen overleggen maar we zullen zeggen : "Een autonoom bedrijf kan anders, want Zottegem is Zottegem." Het is een belangrijke stad en een half miljoen moet een pak geld hun begroting zijn dat ze in hun eigen museum steken, want ze beschouwen het natuurlijk als hun eigen museum. Het is ook in Zottegem gelegen en het heeft hen gegund. Wij betalen alles en we willen daar meer macht.

Ik keer terug naar Van Eeckhaut, niet dat hij voor mij een lichtpunt is ...

De heer voorzitter

Toch in dat opzicht wil ik u aanmoedigen.

De heer Lootens

Wat kopen we ? We moeten niks kopen, we willen daar niet de enige zijn die daar baas speelt. Natuurlijk moeten er Velzeekse, Zottegemse en omliggende dorpen meespelen in dat beleid. Er wordt overal gezegd dat het geen Zottegems museum is. Het is een provinciaal museum en wij betalen daar het provinciaal personeel, dat we natuurlijk bijna moeten beschermen, want het is maar een kleine groep en ze zijn de enige die onder ons gezag werkelijk werken. Ik vraag namens de fractie aan de deputatie om daar werk van te maken, om daar een autonoom bedrijf van te maken.

Die vzw adviseren ? Ze zijn de kennis van ter plekke, ze kennen de straten en de pleinen, maar het gaat over een provinciaal museum en we willen daar zeker ook meer dan een vinger in de pap hebben want die pap is van ons. Wij willen daar absoluut baas zijn.

Mijnheer de Gedeputeerde, u hebt de zegen van onze fractie. Zorg dat de andere fracties in de deputatie meedoen. Maak daar werk van want anders wordt dit terug een oneindig verhaal. Dat was een zeer schoon toneelstuk in het NTG, maar dit verhaal moet eindigen. Het is 10 jaar en een decennium in ons leven, Voorzitter, dat telt mee en zeker in de provinciale politiek. 10 jaar is voldoende, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde. Het is ook de wens (van het personeel) en in feite zelfs voor het personeel dat daar niet voor de provincie werkt maar voor de stad en voor de vzw zal het waarschijnlijk ook veel klaarder worden.

DEBATTEN

Het museum zal zich dan veel beter inpassen in de symbiose die je ook hebt beloofd, Gedeputeerde en Deputatie, met het museum van Ename dat daar vlakbij ligt.

De tussenkomst van Mijnheer Van Hove wordt door ons gedragen. Hij heeft een symbolische datum genomen en natuurlijk was 8 mei niet het einde van de Wereldoorlog II. Ik zou de Engelse en Amerikaanse soldaten geen eten willen geven die nog in de strijd met Japan zijn gesneuveld. Die oorlog heeft nog tot in augustus geduurd. Hij heeft ook over 11 november gesproken. Einde van het regime dat wij hier aan de lijven ondervonden hebben : het nazisme. Het gaat niet over 8 mei, het gaat over 11 november, het gaat over het einde. Die oorlogen zijn nooit geëindigd, er zijn altijd maar andere oorlogen gekomen. Het gaat erover dat hij zegt : "Een symbool voor de vrede.", en 8 mei is daar één van en dat wou ik nog zeggen namens de fractie, Voorzitter.

Applaus

De heer Gillis

Voorzitter, ook namens de Agalev-fractie een aantal korte bemerkingen, antwoorden en reacties. Ik zal het stramien van collega Lootens volgen en dus ook met de vzw Nemrod beginnen. Het is jammer te moeten vaststellen dat, na twee commissievergaderingen, nu pas in algemene zitting duidelijk wordt dat het een eenmalige subsidie en een investeringssubsidie is. Dat kon tot op heden uit niets worden afgeleid, uit niets worden geconcludeerd. Dit is in elk geval een nieuw gegeven. Ik kan mij voorstellen dat een aantal mensen in deze raad het niet zien zitten om ons amendement daarover goed te keuren, maar in elk geval zal er toch een amendement moet worden goedgekeurd al was het maar de naamswijziging in de begroting want aan een niet-bestaande vzw kan men natuurlijk moeilijk een nominatumsubsidie uitdelen, vandaar dat wij toch een beperkt krediet blijven voorzien in afwachting dat die vzw misschien toch kan worden opgericht.

Het tweede puntje is dan het Pamzov.

Collega Lootens was zeer positief, maar ik ben met het antwoord niet tevreden. Hadden wij zelfs in de vorige legislatuur, hier in deze provincieraad, daar een stemming over gehouden dan was 95 % van deze raad, en misschien zouden er een aantal naar toilet zijn geweest of een aantal zich hebben onthouden, mordicus voorstander geweest zijn van het oprichten van een autonoom provinciebedrijf en het opdoeken van de bestaande structuren. Als we deze stemming in deze legislatuur, met deze nieuwe samenstelling van de raad, zouden herhalen, zouden wij terug aan 95 % komen. Als ik dan echter naar het antwoord van de gedeputeerde luister en hem de bal in het kamp van onze provinciale meerderheid die we al dan niet zouden behouden in de vzw hoor leggen, dan zeg ik : "Momentje hier klopt iets niet." Gelijk wie in deze vzw zit namens de provincie vertegenwoordigt de provincieraad. Indien die zich niet met een of andere houding die in deze provincieraad wordt aangenomen kan vereenzelvigen, neemt die ontslag of krijgt die vanuit deze raad zijn/haar ontslag ? Wij hebben daar de facto de meerderheid en als daar een stemming komt en het is trouwens een statutenwijziging – algemene vergadering hebben wij daar de facto voldoende stemmen om deze structurenverandering door te drukken. Het probleem ligt daar zeker niet. Ik verwacht dan ook, het was een beetje hetzelfde antwoord als we reeds in 1998 kregen, op korte termijn initiatieven.

Een derde puntje dan : het provinciaal archief.

De gedeputeerde heeft terecht opgemerkt dat de moeilijke consulteerbaarheid van het schitterend ontsloten archief nu ietwat problematisch is, maar dat dit tijdelijk is want op termijn komt de steekkaartencatalogus naar de leeszaal van het Geraard de Duivelsteen terug. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. We gaan geen jaren de steekkaarten in een zeer gebruiksvriendelijk, geïnformatiseerd zoekstelsel invoeren, dat zowel toelaat op jaartal, namen, onderwerp, als locaties te zoeken om dan te zeggen dat iedereen de steekkaarten terug ter beschikking krijgt en als je toch geïnformatiseerd wilt zoeken je in de Pelikaanstraat de terminal moet consulteren. Laat ons dan als de computersystemen niet compatibel zijn een terminal in de leeszaal van het Geraard de Duivelsteen plaatsen en ik hoop dat ze er goed gebruik van maken.

Laatste puntje over het Forum.

De gedeputeerde heeft er terecht de aandacht op gevestigd dat er een aantal zaken nog onzeker zijn, vooral de houding van de Vlaamse regering, het engagement vanwege het Vlaams gewest, zowel als eventueel de kostprijs zou ontsproten van de bouw, zowel naar exploitatiebudgetten toe, zowel naar de beheersstructuur toe. Hij heeft erin allemaal gelijk, maar wat ik niet heb gehoord en wat ik toch in mijn tussenkomst had aangehaald, was het inhoudelijke van het Forum. Ik moet toch vaststellen dat tussen de allereerste schets van het Forum en wat nu uiteindelijk blijkbaar is doorgelicht en waar studies over verschenen zijn dat daar nogal wat verschil op zit. Het was gestart als een avant-garde plek waar men hoopte 250 000 à 200 000 mensen nieuw publiek naar toe te krijgen, naar toe te lokken over de grenzen heen. Het was voorgesteld als zijnde dat de programmatie die zou te zien zijn, datgene aan bod zou laten komen wat nu in de Benelux geen plek vindt, omdat er geen aangepaste zalen voorhanden zijn. Als ik nu de stukken lees dan hebben wij te maken met voor een groot stuk bestaand publiek in Gent : het Filmfestival, Festival van Vlaanderen, dat er een aantal producties samen met een aantal andere producenten hier in Gent worden opgevoerd onder andere de Opera die ook voor een aantal zalen moet zorgen en dat we met bijvoorbeeld "Cirque du soleil" de concurrentie aangaan met Antwerpen, op een aantal andere vlakken met Brussel. Wij krijgen daar gewoon een verschuiving van publiek, 60 kilometers meer naar links, naar rechts, naar boven of naar onder. Dat is een drastisch anders project dan het oorspronkelijk was bedoeld en vandaar dat ik ook in mijn tussenkomst de vraag heb gesteld : "Als dit de bedoeling is, is het dan nog verantwoord om die onzekerheden van bouwbudget, van exploitatiebudget, van aantrekken van sponsorgelden erbij te nemen ?", en dan zeg ik in mijn persoonlijke naam : "Ik ben er niet langer van overtuigd gezien de inhoud."

Ik dank u.

De heer Veys

Voorzitter, kort.

Het is juist, Mijnheer de Gedeputeerde, u heeft gelijk als u stelt dat er voor dit jaar geen kredieten zijn ingeschreven voor de vzw Vaarwater, maar als u goed heeft geluisterd en ik twijfel daar ook niet aan, naar mijn tussenkomst dan heb ik het vooral gehad over het feit dat u vorig jaar met veel "poeha" heeft gezegd dat het onheus, dat het onhoffelijk was dat ikzelf de beleefdheid niet had van u te vragen of wat te bezorgen. U zegt dat u mij schriftelijk zal beantwoorden en als ik u daar tien maanden later op attent maak, dan nog steeds verstond u en wenst u gewoon niet in te gaan op de vragen die ik toen heb gesteld.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,

Kort, want ik ben tevreden over de antwoorden die de gedeputeerde heeft gegeven op mijn tussenkomst. Dat betekent ook dat wij op een constructieve manier en in de komende tijd in de commissie Cultuur heel interessant werk dat ook toekomstgericht is op de agenda krijgen. Wat het Forum betreft alleen nog naar collega Gillis. Ik denk dat we toch ook niet uit het oog mogen verliezen dat zowel het Internationaal Filmfestival als het Festival van Vlaanderen vragende partij zijn naar betere en grotere accommodatie, want ze zijn zelfs bereid om mee financieel te participeren in de projecten.

Naar de gedeputeerde zou ik alleen nog, wat het Forum betreft, willen meegeven dat ik het in mijn tussenkomst met betrekking tot de return heb gedaan. Ik denk dat we dat zeker moeten bewaken en ook er werk van maken dat de provincie, als wij meedoen in het project, ook een duidelijke return krijgt wat het Forum betreft.

Ik dank u.

DEBATTEN

De heer De Cuyper

Heel kort zou ik toch het volgende willen zeggen in verband met de man van Salzburg in zijn wansmakelijke vertoning die hij daar naar voren heeft gebracht. De gedeputeerde had het over artistieke vrijheid en ook over het feit en ik citeer zijn persoonlijk voorbeeld. Hij had in zijn tijd zijn scabieuze tekst geschreven en zijn zoon heeft die gebracht. Ik heb daar ook niks tegen. Dat in studentenclubs de Brabançonne wordt geparafraseerd en met luide stemmen wordt gezongen. Ja, dat gebeurt allemaal, maar hier gaat het om iets anders. Het gaat om een publiek optreden waar ons Nationaal Volkslied werkelijk door het slijk wordt gesleurd en dat de man van Salzburg daar op een vulgaire manier een vulgaire vertaling als het ware van zijn frustraties geeft, want daar komt het op neer. Ik heb tijdens de vorige vergadering gezegd dat die man die geroepen is om de leiding op zich te nemen van het Forum, voor mijn partij niet hoeft. Ik wil dat dit duidelijk is. Ik heb niet gezegd dat het Forum niet moest. Ik heb gezegd dat die man voor ons niet hoeft.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Ik meen de artikelsgewijze bespreking van de begroting van cultuur te kunnen afsluiten. Mijnheer Joris, bent u tussengekomen in de bespreking ? Gaat u dan toch replekeren ? U hebt het woord als u het wilt.

De heer Joris

Ik heb hier enkele mensen terecht over de symbolische waarde van 8 mei horen spreken. Die symbolische waarde is het einde van de bezetting en het einde van een nazi-terreur en daar hebben we geen enkel probleem mee, maar onze Belgische geschiedenis kennende, met de witte en de zwarte kant ervan, zou ik er toch willen aan herinneren en vriendelijk mogen vragen als we de volgende keer het einde van een oorlog of van een bezetting vieren, als we de volgende oorlog winnen of we dat vieren een beetje beschaafder zouden willen doen en met een beetje meer respect voor de rechtsstaat, met een beetje meer respect voor de menselijkheid dan het vieren vorige keer.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Voorzitter, Collega's, inderdaad heel kort.

Collega Gillis, vzw Nemrod.

Ik vind uw amendement schitterend, alleen zal het ons vanaf het jaar nadien 5 miljoen meer kosten dan nu, want er is een eenmalige buitengewone toelage die vervangen zou worden door jaarlijks terugkerende structurele subsidies.

Ik heb een ander voorstel. Denk daar eens over na, we kunnen daar bij de slotzitting van woensdag nog over praten. Er is wel op een andere post binnen de cultuursector een jaarlijks terugkerende structurele subsidie die we eventueel zouden kunnen vervangen. Denk eens na, zoek eens op en misschien kunnen we mekaar daar dan vinden. Wat je hier voorstelt - iets wat eenmalig wordt toegekend, vervangen door iets wat jaarlijks structureel zou terugkeren - is niet voorstelbaar natuurlijk. Ik geef u een hint. Ga maar eens op zoek, je zult er wel uitgeraken.

Pamzov.

Waarom zijn we er niet vroeger mee begonnen en je verwijst naar 1995 of 1996 ? Het kon niet. Ik kan daar ook niet aan doen dat wij pas vanaf 1 januari 2000 autonome provinciebedrijven kunnen oprichten. Ik kon in 1995 of 1996 niet gaan oprichten wat maar vanaf 1 januari 2000 kon en dan nog moeten wachten op het zich conformeren van de stad Zottegem aan het statuut Kelchtermans of we waren nog geen stap vooruit. Ik wil wel vlug proberen te lopen, maar toch niet rapper dan wat echt mogelijk is.

Onze mandataris. Ik heb alleen gezegd dat ik hoop dat de éénstemmigheid, die hier in deze raad te horen is, dat we diezelfde éénstemmigheid horen als het begint te branden. Ik ken dat, we moeten mekaar geen Liesbet noemen, het zal niet simpel zijn en je weet dat evengoed als ik dan zullen wij alle hens aan dek nodig hebben. Natuurlijk moet die terminal er in het archief komen. Ik dacht dat ik dat ook op die manier heb gezegd.

Wat het inhoudelijke van het Forum betreft, heb je gelijk. Alleen denk ik dat wij vandaag in een situatie zitten dat we best nog altijd onze houding die we in het verleden hebben aangenomen nog eventjes aanhouden en wie weet lossen de dingen zich niet vanzelf op.

Collega Veys.

Waarom volhardt de deputatie in de boosheid van nog eens dat bedrag in te schrijven ? Ik heb u gezegd : "Het staat er niet meer in.", dus voor mij is die zaak rond.

Collega De Cuyper.

Wat jij nu hebt gezegd, heb ik ook al voor een stuk donderdagavond gezegd. Het Forum mag, maar de man niet. Dan zeg ik : "neen". Ik heb hier het voorbeeld aangehaald dat jij hebt geciteerd en het was trouwens ook in het publiek dat het werd gebracht, het was evengoed op een scène, evengoed met publiek. Datgene wat ernstig is moet vatbaar kunnen zijn voor humor, maar ik heb ook gezegd dat ik perfect kon begrijpen dat een aantal mensen zich daarin geschandaliseerd konden vinden.

Mijnheer Joris.

Ik weet niet wat ik daarop moet zeggen. Symbolische betekenis van 8 mei. U verwijst naar de zwarten en de witten. Ik dacht wanneer 8 mei hier als groot symbool wordt gesteld dat het nogal vrij eng bekeken is van dit vanuit een heel lokaal gebeuren te zien. 8 mei werd hier net geponereerd als een groot symbool en niet als een pure feitelijkheid waarvan we met zijn allen weten dat voordien en nadien verschrikkelijke dingen zijn gebeurd die nu niet direct de mensheid ten goede komen.

Voorzitter, degenen die nog niet zouden overtuigd zijn, nodig ik uit de Nemrodbeschermcomité even erop na te lezen.

De heer voorzitter

Dank u, Gedeputeerde.

Ik acht thans de artikelsgewijze bespreking van de begroting van cultuur beëindigd. De raad spreekt mij niet tegen ?

Ik ga thans naar punt B : Dossiers buiten begroting, zoals om drie uur aangekondigd. Tussentijds wil ik de verontschuldigen bevestigen van gouverneur Professor Balthazar die om ambtsbezigheden belet is om de raad bij te wonen, maar die mij zeker heeft gegarandeerd dat hij nog aanwezig zal zijn, al dikwijls aanwezig is geweest, en ook op het banket aanwezig zal zijn zoals de meesten onder ons, zo mag ik hopen. Als de raad instemt, beginnen we nu met die bespreking. Stemt de raad in ? De raad stemt in.

B. DOSSIERS BUITEN BEGROTING

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

De heer voorzitter

Er was mogelijkheid tot vraagstelling voor dit deel van de raadszitting, maar er zijn geen vragen aan de griffie bekend.

DEBATTEN

PUNT 2

UITGESTELD PUNT ZITTING 3 OKTOBER 2001 : ARCHEOLOGISCHE SITE ENAME : GOEDKEURING VAN HET ONTWERP BETREFFENDE DE OPDRACHT VAN AANNEMING VAN DIENSTEN VOOR HET ONTWERPEN VAN EEN PROVINCIAAL ERFGOEDCENTRUM ENAME 974

De heer voorzitter

Gedeputeerde Van Der Meiren en ik waren het er over eens dat het een goede houding van de deputatie was om op het voorstel van mijnheer Gillis en van de oppositie van Agalev in te gaan om het in de commissie nog eens te bespreken. Zelden was er een betere bespreking. Alhoewel het al is uitgesproken in de commissie is de beraadslaging in het begrotingsdebat nog even open.

Vraagt iemand het woord ? Niemand. Kunnen we dan stemmen ?

Stemming

PUNT 3

JAARREKENINGEN 2000 :

- VASTELLING VAN DE BEGROTINGSREKENING 2000
- KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING 2000

De heer voorzitter

Is er iemand die het woord vraagt ? Is iedereen akkoord om te stemmen ?

Stemming

De heer voorzitter

Vraagt iemand het woord ? Neemt de raad kennis ? Geen verzet.

Kennisneming

PUNT 4

RUP'S ZONEVREEMDE KAMPEERTERREINEN : VERLENEN VAN GUNSTIG ADVIES VOOR DE ONTWERPEN GENAAMD KLOOSTERPUTTEN A (BERLARE), KLOOSTERPUTTEN B (BERLARE), GROENPARK DONKMEER (BERLARE-ZELE), REAMERIK (HAALERT), KASTEEL VAN VIANE (GERAARDSBERGEN), VISVIJVERS VAN NUKERKE (MAARKEDAL) EN FORT BEDMAR (SINT-GILLIS-WAAS).

De heer voorzitter

Vraagt iemand het woord ?

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, degenen onder u die al jaren een bezig zijn met alle mogelijke structuurplannen, zijnde het structuurplan Vlaanderen, zijnde het provinciale of het gemeentelijk structuurplan zullen zich dikwijls geconfronteerd geweten hebben met alle mogelijke nieuwe termen, met alle mogelijke nieuwe afkortingen en zullen naar mijn mening dikwijls door het bos de bomen niet meer hebben gezien.

Wij zijn hier zo een negen maand geleden geconfronteerd geweest met een nieuw begrip, namelijk een RUP, meervoud RUP's. In den beginne dacht ik dat rupsen in wezen nogal vriendelijke beestjes zijn, afgezien van de processierupsen. Wat omvatten deze RUP'sen ? Wij werden daar op de 8e commissie onmiddellijk mee geconfronteerd. Ik geloof dat die dateert van iets na 2 februari waar wij nogal een vrij rumoerige commissie hebben meegemaakt met betrekking tot deze RUP'sen. Er werden namelijk 9 RUP'sen voorgesteld, maar geen dossiers. De dossiers lagen tijdens de commissie zelf op tafel. We hebben ze niet kunnen inkijken, iedereen heeft zich daarvan kunnen vergewissen en iedereen heeft zijn bedenkingen daarover gegeven. 9 zonevreemde kampeerterreinen werden in wezen voorgedragen min 1, dus 8 om een positief advies te krijgen naar de Vlaamse regering. Er was een dossier dat ervan tussen gegleden is. Wij hebben onze bedenkingen vanuit verschillende fracties daarover gegeven. Blijkbaar heeft de deputatie daar eenduidig zelf over beslist, met name Athena in Evergem. Ik heb daar mijn bedenkingen bij voor wat de democratische besluitvorming betreft.

De heer voorzitter

Ik moet u onderbreken, maar ik had ook mijn eigen mening daarover, maar je mag dat niet in de schoenen van de deputatie schuiven. Verkeerd verwijt, niet toegelaten. De raad heeft dat gestemd, zij het inderdaad zoals u zegt na een moeilijk debat.

De heer Lockefeer

Ja, Mijnheer de Voorzitter, dat klopt maar ik ben nog altijd bezig over die commissie.

De heer voorzitter

Neen, u was wel degelijk bezig over het feit dat de deputatie nadien een andere beslissing heeft genomen. Ik hoor het zeer goed wat u zegt. Ik luister naar u altijd bijzonder goed.

Gelach

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, u had inderdaad gelijk.

Acht dossiers werden naar het Vlaamse beleidsniveau verzonden. Er is eentje van tussengevallen, namelijk Costa Zele omdat daar staat : "Een bestemmingswijziging zal door het Vlaamse niveau - zoals wat ik daarjuist heb vermeld, ik durf de naam bijna niet meer noemen - niet worden verworpen. Uiteindelijk is Costa Zele wel verworpen door het Vlaamse niveau."

Mijn vraag vanuit onze fractie is nu om met betrekking tot deze RUP's een gesplitste stemming te houden, omdat wij vanuit onze fractie met de meeste wel akkoord gaan, met ééntje niet. Dat is mijn vraag vanuit onze fractie, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Wat wil je dat we splitsen ?

De heer Lockefeer

Nukerke.

DEBATTEN

De heer voorzitter

U hebt geen bezwaar, Mijnheer de Fractie leider, dat we het geheel stemmen behalve Nukerke en dat we dan apart stemmen over Nukerke ?

De heer Lockefer

Inderdaad.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,
Het is zo dat van de zeven voorgestelde goedkeuringen het dossier van Nukerke door de PROCORO een gunstig meerderheidsadvies heeft gekregen, maar dat een beperkte minderheid in dit dossier negatief heeft geadviseerd. Ik ga akkoord met het voorstel van de collega als hij daarop aandringt dat we over dat dossier, dat wel een meerderheidsadvies van de PROCORO heeft gekregen en waar wij achter de goedkeuring van staan, maar dat daar een aparte stemming zou over zijn.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord ? Niemand. Ik stel voor om eerst te stemmen over het geheel, behalve Nukerke (Maarkedal) Visvijvers. Akkoord ?

Stemming

Dan stemmen we nu over Visvijvers van Nukerke (Maarkedal).

De heer Lockefer

Ik heb daarjuist vergeten mij te motiveren waarom ik die gesplitste stemming heb gevraagd en dat lees ik ook in de PROCORO. Het is een kleine minderheid. "Verleent ongunstig advies over dit laatste ruimtelijk uitvoeringsplan, vermits het een hypotheek legt op de inrichting van een mogelijk natuurverbinding gebied". En dat is de reden.

De heer voorzitter

Nog iemand ? Dan mogen we nu stemmen over de visvijvers van Nukerke (Maarkedal) RUP's zonevreemde kampeerterrainen – verlenen van gunstig advies. De raad weet dat het enkel een advies is voor de ontwerpen die u kent, alleen nog Visvijvers van Nukerke (Maarkedal), gesplitste stemming op vraag van de fractieleider van Agalev, daarbij akkoord betuigd van de eerste gedeputeerde.

Stemming

Ik vraag toestemming aan de raad om de besloten zitting nu te houden en dan meteen weer in openbare zitting te gaan. Akkoord ? De raad stemt in.

BESLOTEN ZITTING

OPENBARE ZITTING

C. VERDERZETTING VAN DE ARTIKELSGEWIJZE BEGROTINGSBESPREKING

Het cultuurdebat

P. 277 : BEDENKINGEN BIJ DE AANKOOP VAN DE HUYSMANHOEVE TE EEKLO

De heer voorzitter

De heer Gillis heeft met betrekking tot de Huysmanhoeve, een afzonderlijk punt in de artikelsgewijze bespreking van de begroting, het woord.

De heer Gillis

Het lijkt hier wel, Voorzitter, Collega's, de vlucht uit Egypte.

Rumoer

Het zal toch niet om het onderwerp, de Huysmanhoeve, zijn.

Voorzitter, Collega's,

Het dossier Huysmanhoeve is een dossier uit een ver verleden, de legislatuur 1987-1991, en ik bespaar de nieuwe collega's de volledige historiek van het dossier, hoe boeiend die ook is. Wie daar toch belangstelling voor heeft, kan ik de lectuur van de stenografische verslagen van de afgelopen legislaturen aanraden waarin tientallen, zoniet meer, bladzijden over de Huysmanhoeve handelen. Om het dossier nu te begrijpen, volstaat het te weten dat de Huysmanhoeve een omwalde hoeve is waarbij binnen de omwalling de provincie eigenaar is van poortgebouw en hoevegebouw terwijl de schuren, stallen, bakoven en dergelijke, eigendom zijn van een privaatchitectontwikkelaar. Een architectontwikkelaar die ook eigenaar is van de omliggende weilanden, hoogstamboomgaard en hertenkwekerij.

Een 14-tal dagen geleden werd het bezoekerscentrum dat in het provinciaal deel van de Huysmanhoeve is ondergebracht, geopend en ik moet toegeven dat het een mooi bezoekerscentrum is met een aantrekkelijke presentatie van de streek, ook al is het uiteindelijk een peperdure onderneming geworden. Tijdens die feestelijke opening had ik ook een lang gesprek met onze buur, de architectontwikkelaar, binnen de omwalling. In tegenstelling tot wat sommigen die de historiek van dit dossier een beetje kennen, denken, zijn we niet op de vuist gegaan, maar konden we na het uitwisselen van informatie zelfs begrip opbrengen voor elkaars standpunt. Iets wat niet evident is. Over één zaak waren we het op het einde roerend eens, het is naïef en zelfs zeer onvoorzichtig om gedeputeerden enkel en alleen op basis van hun woord te vertrouwen.

In het verleden heb ik hier al kunnen aantonen hoe van bij de aanvang van dit dossier deze provincieraad door een aantal gedeputeerden op het verkeerde been werd gezet, hoe essentiële informatie achterwege bleef, hoe deze raad soms zelfs flagrant werd misleid en voorgelogen. Ik spreek vooral dan over de periode 1991-1994. De privaatchitectontwikkelaar werd dan weer voorgespiegeld dat een stemming in de provincieraad een loutere, ietwat vervelende formaliteit was. Dat provincieraadsleden en zeker die van de meerderheid er niet zijn om een dossier inhoudelijk te evalueren en daarover een mening te vormen, maar enkel fungeren als stemmachine.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Is uw promotor op zijn woord te betrouwen ?

U zei daarstraks, en ik keek naar het reglement, dat je de deputatie niet op haar woord mag betrouwen. Ik neem de oppositie in bescherming, maar ook de deputatie. Daar waar ik persoonlijk vind dat alleen de advocaat op zijn woord wordt geloofd, vond ik het verkeerd om dat te zeggen. Nu hoor ik u allerlei dingen citeren die je op het woord betrouwend van de promotor hebt gezegd. Verklaar u nader.

De heer Gillis

U heeft daarnet niet goed geluisterd. Ik heb het nooit over dé deputatie gehad, ik heb het wel over gedeputeerden gehad.

De heer voorzitter

De deputatie is een vergadering van mensen. Ze zijn in de regel op hun woord te vertrouwen.

De heer Gillis

Niet als gedeputeerden niet namens de deputatie praten, dan zijn het louter gedeputeerden die ten persoonlijke titel spreken.

De heer voorzitter

Doe maar voort, Mijnheer Gillis.

De heer Gillis

Dank u, Voorzitter, ik wist wel dat we er gingen uit geraken.

De heer voorzitter

We geraken er helemaal niet uit, maar u mag voortdoen.

De heer Gillis

Dat deze provincieraad echter, indien ze dit wenst, meer is dan een literair salon heeft de Agalev-fractie in de vorige legislatuur bewezen. Omdat we bij de collega's van de meerderheid geen gehoor vonden, werd via klachten bij de bevoegde minister het dossier Huysmanhoeve verschillende keren terug naar af gestuurd en werd deze provincieraad in zijn hemd gezet. Goedkeuring hechten aan volledig onwettelijke clausules is immers nooit goede reclame voor een bestuursniveau.

Vandaag is de beleidsvisie van de deputatie op de toekomst van de Huysmanhoeve gewijzigd. Een wijziging die erop neerkomt dat de vroegere plannen begraven zijn. In de ontwerpbegroting 2002 staat immers ongeveer 10 miljoen frank ingeschreven om "ook het resterend gedeelte van de Huysmanhoeve, momenteel in handen van een projectontwikkelaar, aan te kopen". Dit principieel voornemen kan op de volledige instemming van onze Agalev-fractie rekenen. Graag hadden wij echter vernomen waarom de deputatie het vroegere plan, dat men met hand en tand heeft verdedigd, nu laat vallen. De deputatie bestaat nochtans uit dezelfde partijen als de vorige legislatuur.

Zoals gezegd zijn we tevreden over deze koerswijziging. Wie echter denkt dat de toelichting bij het begrotingsartikel duidelijk is, vergist zich. Wat is het resterende deel van de Huysmanhoeve dat we wensen aan te kopen? Hebben we het hier enkel over dat deel van de bedrijfsgebouwen dat zich binnen de omwalling bevindt of horen daar ook de omliggende landerijen en boomgaard bij?

Wie naar het provincieraadsbesluit en de verslagen uit 1987-1991 teruggrijpt, zal vaststellen dat het de wens van de toenmalige provincieraad was om de volledige hoeve, dus met de gronden, aan te kopen. De Agalev-fractie is dan ook voorstander van aankoop van het geheel. Misschien kan een deel van deze gronden dan ook bebost worden.

Ander vraagteken is wat de deputatie met dit extra patrimonium, indien ze het kan verwerven, van plan is? Is het de bedoeling van de deputatie om het oude plan, dat nog samen met de projectontwikkelaar werd opgezet en dat erin bestond de schuren om te bouwen tot conferentieruimte; er een jenevermuseum, heemkundig museum, eventueel restaurant met streekproducten in onder te brengen? Is dit nu de bedoeling dat de deputatie, deze provincieraad dit nu zelf met eigen middelen, op eigen kracht zal uitvoeren, wetende dat het minstens 100 miljoen zal kosten en dan heb ik het nog niet over de exploitatie? Heeft de deputatie andere plannen en gaan we de schuren gewoon schuur laten zijn? Graag enige verduidelijking bij dit voornemen van de deputatie.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb hier een aantal eigenaardige dingen gehoord.

Met de opening op 28 september 2001 van het bezoekerscentrum in de Huysmanhoeve werd zowel een project uit het grensoverschrijdend Interregprogramma Euregio Scheldemond afgerond als een bestemming gegeven aan een belangrijk onderdeel van de provinciale eigendom op de site. U bent, wat het verleden betreft, daar vrij uitvoerig op ingegaan.

De plannen om samen met de private eigenaars aan het hoevegedeelte binnen de omwalling een globale herbestemming te geven, hebben tot op vandaag niet tot een resultaat geleid dat aan de intenties en de financiële mogelijkheden van de publieke en de private betrokkenen voldeed, terwijl tegen de opgezette constructies ook blijvende bezwaren bestonden in hoofde van de toezichhoudende overheid.

Die voortdurende impasse heeft er toe geleid dat de private partners het provinciebestuur hebben medegedeeld dat zij overwegen het private gedeelte vooralsnog te verkopen aan de provincie. Zij zullen daartoe eerstdaags een voorstel formuleren. Voor het provinciebestuur zou dit dan de mogelijkheid geven om de hele site een bestemming te geven naar eigen inzichten en binnen de ruimtelijke bestemming van het goed, waarvoor trouwens de gemeente Eeklo een BPA heeft opgemaakt.

Met het bezoekerscentrum als aantrekkingspunt wordt vooral gedacht aan een verdere invulling die daar onmiddellijk kan op aansluiten. De eerdere intenties om een museum voor de bestaande collectie landbouwmateriaal uit te bouwen in bestaande stallingen en schuren, aangevuld met een herhuisvesting van het heemmuseum of een deel ervan, komen dan voor realisatie in aanmerking, maar we wensen de uiteindelijke bestemming met de plaatselijke overheden duidelijk te bespreken.

Toerisme Meetjesland zou eveneens enkele functies die aansluiten bij het bezoekerscentrum kunnen uitbouwen. Gedacht wordt bijvoorbeeld aan fietsenverhuur.

Het is de bedoeling enerzijds gefaseerd te werken en er anderzijds voor te zorgen dat de hoeve ook wordt ingeschakeld in het netwerk van onthaalinfrastructuur dat in het ruime Meetjesland bestaat of in uitbouw is. We hebben het dan onder meer over de provinciale onderdelen daarin dan het Leen en de Boerekreek.

Mijnheer de Voorzitter, ik begrijp het best dat op die zonnige namiddag op die opening de projectontwikkelaar van de gelegenheid gebruik heeft gemaakt om met collega Gillis eens zijn visie op de zaken te geven en de collega in te spannen om hier vanuit zijn mond of door zijn mond te kunnen praten in deze vergadering. De visie die mijnheer Gillis hier namens de projectontwikkelaar ontplooit, is niet de visie van de deputatie. De deputatie verkiest in deze zelf het initiatief te nemen, voorzichtig te zijn, stap voor stap te werk te gaan, te kijken hoe we het deel binnen de wallen kunnen verwerven, we praten met de plaatselijke actoren om dat geïntegreerd geheel van initiatieven binnen het Meetjesland zeer zinvol in te vullen. Misschien zijn er nog problemen met die parking, omdat die mooie dreef benut wordt als parking en het is dan mogelijk dat het nodig wordt om buiten de wallen te gaan om daar te voorzien in een parkingruimte.

DEBATTEN

De ervaring heeft ons in dit dossier geleerd dat het best is stap voor stap vooruit te gaan en niemand zal ons daar in opjagen of zal ons daar in verplichten om zaken met elkaar te combineren die het geheel dan weer zo'n zwaarte geven dat het van de grond niet komt.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord.

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Er zijn insinuaties die ik natuurlijk niet pik. Als ik hier? in publieke zitting, hoor verklaren alsof ik de spreekbuis zou zijn van de projectontwikkelaar die dankzij mij 70 miljoen heeft verloren, die dankzij mij het project tot tweemaal toe door de minister heeft zien schorsen en vernietigen, waardoor 70 miljoen provinciale gelden niet naar de privé zijn gegaan, dan vind ik het toch iets of wat gortig en op zijn minst geschiedenisvervalsing.

Als de gedeputeerde het heeft over de gehele site : "De provincie denkt eraan om de gehele site te verwerven.". Ik heb daarnet verwezen op de onduidelijkheid in de toelichting. Gaat het dan over de zaken binnen de omwalling of gaat het dan conform het provincieraadsbesluit zoals dat vroeger in de legislatuur 1987-1991 werd genomen, ook over de omliggende gronden ? Die gehele site is flou-artistiek. Het is juist het probleem met zo flou-artistiek die ons tot deze situatie heeft gebracht.

Wij, deze provincieraad, hebben vroeger besloten om de hoeve aan te kopen, hebben daartoe machtiging gegeven. Achteraf bleek dat men het invulde als zijnde : "De hoeve kopen is eigenlijk hoevegebouw kopen en de schuren, dat is niet de hoeve", vandaar dat enige verduidelijking op zijn plaats zou zijn.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik ben zeer duidelijk geweest dat we op dit ogenblik het hebben over dat stuk binnen de omwalling. Iedereen heeft ook duidelijk gehoord, niet in mijn tussenkomst maar in de tussenkomst van mijnheer Gillis, wat hij over de projectontwikkelaar, zonder namen te noemen, heeft gezegd.

Ik dank u.

De heer voorzitter

Deze vraag van de heer Gillis is meteen ook behandeld binnen het kader van de artikelsgewijze bespreking.

Toerisme, recreatie en sport

TOERISME

P.145 : TUSSENKOMST OVER HET INITIATIEF VAN DE WEST-VLAAMSE VZW HET ZWIN RECHTEROEVER DAMME EN DE OOST-VLAAMSE VVV DE LIEVE TER BESCHERMING VAN HET RESTEREND GEDEELTE VAN HET MIDDELEEUWSE KANAAL DE LIEVE

De heer Lampaert

Geachte Heer Voorzitter, Waarde leden van de Bestendige Deputatie, Collega's, De geschiedenis van Gent wordt niet enkel bepaald door Keizer Karel of het Belfort of deze van Damme niet alleen door Tijn Uilenspiegel en het Zwin. Beiden hebben heel wat te danken aan de Lieve of het Lievekanaal.

Inderdaad, Damme functioneerde als overslaghaven niet enkel ten behoeve van de stad Brugge via de Reie, maar eveneens ten behoeve van de stad Gent via de Lieve, het eerste kanaal in Vlaanderen vanuit Gent gegraven en dit reeds vanaf de 13e eeuw.

Het bestuderen van de bouw (het graven) van de Gentse Lieve, zoals ze in West-Vlaanderen wordt genoemd ('t Liefken in Oost-Vlaanderen) en de exploitatie ervan is bijzonder interessant omdat deze een licht werpt niet alleen op de manier waarop de steden het platteland regeerden, maar ook op de politieke verhoudingen tussen de steden Gent en Brugge.

Mede door het feit dat er heden ten dage op het grondgebied van Gent en de gemeenten Evergem, Lovendegem, Waarschoot, Zomergem, Damme en Moerkerke de bedding van de Lieve nog zeer goed zichtbaar is onder andere op luchtfoto's - we mogen het gerust een wonder noemen - maakt het bijzonder zinvol om dit uniek gegeven voor het nageslacht in ere te herstellen.

Er werden, zij het beperkt, in Oost-Vlaanderen reeds enkele restauratiewerken uitgevoerd. De Lieve werd reeds in de afwatering van het gebied en de toeristische exploitatie van de regio ingeschakeld. Nochtans zou het goed zijn om het ganse traject van de Lieve over de 46 km die de stadswallen van Damme verbinden met het Gravensteen te Gent op te nemen in een geïntegreerd project lopend over de provincies West- en Oost-Vlaanderen, dat vele studiefacetten en concrete restauratiedossiers zou kunnen opleveren. Hopelijk kan men aldus archeologische sites langs de loop van de Lieve lokaliseren en in ere herstellen.

Wat is het belang van de Lieve in het algemeen en in het bijzonder op archeologisch-historisch en dus op toeristisch-recreatief gebied ?

In de 13e eeuw waren de steden Brugge, Gent en Ieper "vrije" steden met vrije burgers geworden, waarvan de rechten vastlagen in "Charters" of "Keuren". Als zeehaven werd Brugge de markt en stapelplaats van Europa. Gent was jaloers en bekwam in 1251 van Gravin Margareta de toelating om een kanaal te graven over Wondelgem, Maldegem, Moerkerke tot Damme. Deze onderneming kostte schatten geld. Groot was het pak klachten en processen bij dit delfwerk. Het kanaal kreeg een zoete naam : de Lieve. Deze bezorgde Gent veel rijkdom en weelde. Teneinde zoveel mogelijk spuien en sluizen te vermijden werd de Lieve gedolven vanuit de wallen van 't Gravensteen te Gent tot buiten de stad en in noordwestelijke richting.

Brugge liet in de 12de eeuw een kanaal, de Reie, graven tot aan een dam - een nederzetting van vissers, die het Zwin afsloot en het achterland aldus beschermde tegen overstromingsgevaar. Aldus bekwam Brugge een voorhaven. "De Dam" en later Damme genoemd, die zich situeert op de samenloop van Reie en Zwin. Nadat Damme door Filips van den Elzas tot een vrije stad verheven was, werd het een heel belangrijke handelshaven.

Toen in 1251 de delfwerken van de Lieve begonnen, namen de Gentenaars de Hoogkale voor een klein gedeelte in de bedding van hun kanaal op. Daarna lieten ze de Hoogkale links liggen om hun werk in noordwestelijke richting verder te zetten. De Lieve behoorde in volle onbetwiste eigendom aan Gent en alles wat maar enigszins in betrekking stond met het kanaal, werd door de schepenen van Gent beslist en behandeld. De bruggen over de Lieve moesten eveneens door de Gentenaars gebouwd en onderhouden worden. Door de Gentenaars werden vijf bruggen over de Lieve geworpen : drie in West-Vlaanderen en twee in Oost-Vlaanderen : één te Strobrugge en één te Celeyne tussen Maldegem en Sint-Laureins. A. Sanderus (1586-1664) beschrijft in zijn boek "Verheerlijkt Vlaanderen" de Lieve.

DEBATTEN

Daar het kanaal over een hoogte liep, was men verplicht het water kunstmatig hoog te houden. Dit werd verwezenlijkt met behulp van rabotten. Zonder deze rabotten zou de Lieve nooit bevaarbaar geworden zijn. Zij zou in de twee richtingen zowel in de richting van Gent als in de richting van de zee zijn drooggelopen. Er zijn rabotten te Raverschoot, Vinderhoutte, Vronestalle (Raverschoot was het belangrijkste rabot).

De Lieve liep ook dicht bij belangrijke historische monumenten (onder andere abdij van Zoetendale) en speelde een belangrijke rol in het agro-economisch leven van de streek en beheerste de volledige waterhuishouding van het noorden van twee provincies.

Dit maar om aan te tonen dat studies en archeologische opgravingen heel wat interessante info kunnen geven over historische sites, rabotten, bruggen, ...

In 1470 was Sluis reeds verzand en in 1520 was de haven van Damme reeds verdwenen. Dit fenomeen veroorzaakte de economische ondergang van de zwinstreek en had tevens een noodlottige invloed op de Lieve-economie. De haven van Damme werd onbeduidend en de prachtige Lieve werd een kleine binnenvaart ten dienste van de oeverbewoners en kleine vrachtschepen. In 1596 telde de tolwachter te Damme nog slechts 419 schepen waarvan 132 met hout geladen. De ondergang van de Lieve werd ook mede veroorzaakt door het graven van een nieuw kanaal van Gent naar Brugge tussen 1613 en 1614. Naar het einde van de 17de eeuw verslechterde de toestand van de Gentse Lieve. Reden hiertoe was het feit dat Damme omzeggens teloor was gegaan doordat Gent ondertussen een uitweg naar de zee tot in Oostende had gezocht via de "Suytleye" of Brugsevaart. Binnen Gent bleef er nog de Lievehaven die een drukke trafiek beleefde door de bloei en de handel met Zeeuws-Vlaanderen en Holland. Een plan van het einde van de 18 de eeuw, toont ons de Lieve tussen Balgerhoeke en Damme als een kronkelend beekje in een tuin.

Het eigendomsrecht van de stad Gent op de Lieve duurt tot 1828. Aangezien de Lieve niet meer werd verzorgd, slibde ze dus stilaan dicht met watergewassen, tot ze uiteindelijk in 1872, bijna zonder water stond en door de aanpalende eigenaars opgevuld en ingepalmd werd. Het graven van het Leopoldskanaal en het Kanaal van Schipdonk, betekenen een belangrijke wijziging in de bruikbaarheid van het Lievekanaal.

De Lieve was, zoals reeds aangehaald, het eerste zeekanaal van Gent naar Damme en jaren lang voeren schepen door Strobrugge naar zee. Door verzanding wordt de Lieve evenwel onbevaarbaar. Ik besluit, en vraag de steun van de provinciale administratie voor het opzetten van een project dat tot doel heeft het traject van de Lieve op archeologisch, geschiedkundig, toeristisch en recreatief vlak op te waarderen, dit in samenwerking met de provincie West-Vlaanderen.

Ik dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u zeer, Collega Lampaert, voor deze bijzondere merkwaardige tussenkomst.

Het woord is aan mevrouw Verhoeve. Ik noteer dat de heer Hertog gevraagd heeft om morgen tussen te komen en dat is ook toegestaan.

P. 145 : TUSSENKOMST OVER DE GIDSENCURSUS WAARMEE TOERISME OOST-VLAANDEREN BEGIN 2002 VAN START WENST TE GAAN

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Heren Gedeputeerden, Dames en Heren Collega's, Toerisme is een beleidsdomein waarin de provincie als dynamisch gericht bovenlokaal streekbestuur een maatschappelijke meerwaarde kan bieden. De concrete implementatie van dit beleid wordt in belangrijke mate bepaald door de werking van vzw Toerisme Oost-Vlaanderen.

Ook in 2002 zal de samenwerking tussen het provinciebestuur en de vzw Toerisme Oost-Vlaanderen geregeld worden via een beheerscontract, waarbij de vzw opdracht krijgt initiatieven en projecten uit te werken op het vlak van infrastructuur, promotie en coördinatie. Op de begroting 2002 worden hiertoe belangrijke kredieten ingeschreven voor een totaal bedrag van 2 250 885 €. Het is dan ook onze plicht toe te zien of deze middelen efficiënt worden aangewend.

Eén van de initiatieven die Toerisme Oost-Vlaanderen wenst uit te werken is de organisatie van een gidsencursus. In eerste instantie betreft het de inrichting van een basiscursus. Streefdatum wordt januari 2002. Voor de organisatie van dergelijke opleiding dient men zich te baseren op de reglementering basis- en specialisatiecursus toeristische gids van Toerisme Vlaanderen. De tekst van bedoelde reglementering dient echter als overgangsmaatregel gezien te worden, aangezien Toerisme Vlaanderen in opdracht en nauwe samenwerking met het kabinet van de minister van Toerisme en alle betrokkenen aan een decretale regelgeving ter zake werkt.

In grote lijnen ziet de reglementering er als volgt uit :

Opleiding tot toeristische gids omvat twee leerjaren of modules. Het eerste leerjaar of module wordt een basiscursus gegeven van 150 lesuren (vroeger was dit 75 uren) en heeft tot doel een degelijke algemene theoretische vorming te geven. Nu het aantal lesuren verdubbeld werd moet dit ook mogelijk zijn.

Het tweede jaar is een specialisatiecursus met minimum 50 lesuren en is bedoeld als opleiding voor de vorming van toeristische gids voor een welbepaalde gemeente, stad of regio.

Aangezien men het aantal deelnemers aan deze gidsencursus zal beperken tot 200 is het van groot belang een duidelijk controlebaar systeem te hanteren om te bepalen wie er al of niet wordt toegelaten.

Het inschrijvingsgeld werd vastgesteld op 10 000 BEF of 247,89 €, wat er al moet voor zorgen dat écht geïnteresseerde en gemotiveerde kandidaten zich hiervoor zullen inschrijven. We moeten inderdaad zo veel mogelijk vermijden dat men de cursus gaat volgen om wat geschiedenisbegrippen te leren of om iets op te steken inzake heraldiek of iconografie. Het doel blijft de vorming van toeristische gidsen. De toelatingsvoorwaarde op het vlak van de diplomavereiste is houder zijn van een diploma van hoger secundair onderwijs of een hiermee gelijkgesteld getuigschrift.

Maar wat ik niet terugvind bij de toelatingsvoorwaarden is de vereiste van kennis van een tweede taal.

Nochtans meen ik, na diverse contacten met de Gidsenbond van Gent en Oost-Vlaanderen, begrepen te hebben dat die te kampen heeft met een tekort aan anderstalige gidsen, dit gelet de vele buitenlandse toeristen die Gent en omstreken bezoeken. Bovendien maken gidsen die enkel het Nederlands beheersen minder kans op gidsbeurten. Waarom zouden we dan niet inspelen op deze concrete vraag en de kennis van een tweede taal als toelatingsvoorwaarde toevoegen ? Kan Oost-Vlaanderen hier geen signaal geven aan Toerisme Vlaanderen ?

Ik dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Dank u zeer, Collega Verhoeve.

De Eerste Ondervoorzitter denkt dat het de eerste keer is dat u tussengekomen bent. Is dit juist ? Onze gelukwensen en we gaan nu nog eens applaudisseren voor uw maidenspeech.

Applaus

Mijn verontschuldiging dat ik het niet had gezien, maar daarom heb ik een waakzame eerste ondervoorzitter die overigens niet zeker was.

Gelach

P.145 : SUBSIDIE AAN DE VZW TOERISME OOST-VLAANDEREN VOOR BETOELAGINGEN IN HET KADER VAN DE UITWERKING VAN EEN TOERISTISCHE CONVENANT : VRAAG I.V.M. DE WERKING VAN DE CONVENANTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zie de tijd en ik zie ook de tijdspanne die we nog hebben tot woensdag en ik wil deze tussenkomst agenderen als eerste interpellatie voor november.

DEBATTEN

De werking en de bespreking van de convenanten, niet alleen deze van toerisme, van de vzw's waar honderden miljoenen naar toegaan, verdienen meer aandacht in deze raad en daarover wil ik in november, Voorzitter, spreken. Ik trek ze nu terug, want het is niet direct aan deze begroting gehecht.

De heer voorzitter

U zegt : "Dit is een belangrijk punt.". Ook dit debat is belangrijk, maar ik wil het nu niet in dit debat laten opgaan. Ik wil het in november als een interpellatie agenderen, waar u dan de nodige initiatieven zult voor nemen om dat op de agenda te plaatsen. Vandaag mogen we uw tussenkomst beschouwen als niet te houden onder de bedingen die u hebt gesteld.

Dan zijn we door toerisme, behalve de heer Hertog morgen bij de aanvang van de zitting.

Hoffelijk voor hoffelijkheid, de heer Marginet heeft mij op 11 oktober een brief gestuurd waarin hij mij zegt : "Geachte Heer Voorzitter, naar aanleiding van mijn tussenkomst gisteren in verband met de werkingssubsidies ngo's, klaagde ik de relatie tussen een aantal ngo's en de PvdA aan. Gedeputeerde Van Der Meiren stelde dat ik maar eens met namen moest komen opdagen. Deze namen zijn me ondertussen bekend. Mijnheer de Voorzitter, bestaat er ... enzoverder."

Ik heb als beslissing van de voorzitter - omdat het buiten de agenda is - geschreven : "Tussenkomst kan doorgaan, wanneer zullen we zien en dat is ondertussen afgesproken. De brief aan de voorzitter zal door de heer Marginet worden medegegedeeld aan de gedeputeerde, die op zijn beurt geen bezwaar daartegen heeft."

De heer Marginet heeft het woord.

Het sociaal debat

P. 101 : WERKINGSSUBSIDIES AAN VOOR PROJECTEN IN HET BUITENLAND ERKENDE NGO'S, DIE IN OOST-VLAANDEREN EEN ZETEL HEBBEN : DE HEER MARGINET GAAT VERDER IN OP ZIJN ALGEMENE TUSSENKOMST M.B.T. DE NGO'S GEHOUDEN TIJDENS DE RAADSZITTING VAN 10 OKTOBER 2001

De heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Met toch allereerst mijn zeer oprechte dank aan de voorzitter om me de kans te geven toch nog even tussen te komen in verband met het sociaal debat.

Tijdens het punt "werkingssubsidies aan voor projecten in buitenland erkende ngo's" daagde gedeputeerde Van Der Meiren me als het ware uit namen te noemen. Welnu, ik heb die namen én een aantal gegevens betreffende het misbruik van gelden en terugvorderingen van subsidies.

Het gaat om het volgende :

- de Anti-Imperialistische Bond Steunfonds Derde Wereld ;
- Geneeskunde voor de Derde Wereld ;
- IKOVE of initiatiefcomité voor de verdediging van de Vrede in Europa ;
- Steunfonds Derde Wereld.

en dit volgens de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, zoals je ook in papieren zult kunnen terugvinden.

Mijn bescheiden dossier van 9 bladzijden heb ik daarstraks op de banken van de gedeputeerde nog gelegd en ik heb hem al vlijtig in die documenten zien kijken. Mogelijks is mijn handschrift zeer onleesbaar – troost u, ik kan het soms zelf niet meer lezen – maar ik wil toch opmerken dat ik niet beweer dat Oost-Vlaanderen hierin een bepaald bedrag steekt. Ik stel wel vast dat dit op nationaal vlak gebeurt en er vermoedelijk of mogelijks ook Oost-Vlaams geld wordt ingestoken. Eventueel zelfs ook in andere ngo's. Ik heb de vraag gesteld en ik herhaal, ik citeer woordelijk de laatste zin van mijn tussenkomst : " ..., maar toch zou ik willen weten in hoeverre Oost-Vlaanderen hierin geld heeft gepompt." Naar aanleiding van wat u me woensdag als antwoord gaf, Mijnheer de Gedeputeerde, ga ik ervan uit dat u dit ernstig zult laten onderzoeken.

Ik dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb altijd in de politiek geleerd dat je nooit een vraag mag stellen waarop je het antwoord niet kende. Als ik aan mijnheer Marginet vroeg : "Geef mij die namen.", had ik die natuurlijk al, zoals jij ze ook had, maar ze niet hebt gegeven. Nu pas wel. Ik citeer voordien uit uw tussenkomst : "Op een vraag van senator Wim Vereycken blijkt dat op de achteringang van het PvdA-secretariaat vier zogeheten ngo's zijn gevestigd. Verenigingen die geacht worden aan ontwikkelingshulp te doen en die ook door de provincie Oost-Vlaanderen worden gesponsord ...".

De heer Marginet

Mij is de tekst gewoon handgeschreven bezorgd. Ik heb nadien nog een uitgetypte versie gekregen. Inderdaad, het is van mij.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

"... Die door de provincie Oost-Vlaanderen worden gesponsord. Ze krijgen daarvoor jaarlijks een bedrag van meer dan 30 miljoen frank en maar liefst negen man personeel. Handtekening Werner Marginet VB." Ik denk dat ik nog altijd kan lezen.

Om tot de realiteit terug te komen. Er is in het parlement een vraag gesteld door de heer Wim Vereycken. Het is niet omdat er een vraag wordt gesteld dat de vraagsteller gelijk heeft. Hij kan 1001 vragen stellen. BIA (Bevrijdende Internationale Actie), het is een erkende koepel waaraan zich drie organisaties hebben gelieerd : Steunfonds Derde Wereld, Geneeskunde voor de Derde Wereld en de Filippijngroepen België. Die twee eersten zijn geadresseerd op hetzelfde adres in Brussel, de laatste hier in Gent. De enige organisatie die van de provincie subsidie krijgt, is Filippijngroepen België voor onder meer het organiseren van de Cordilleradag hier in onze provincie.

Geen 30 miljoen, geen negen man, deze krijgen van ons die beperkte subsidie. Ik heb zelf bij wijze van twee artsen datgene wat de Geneeskunde voor de Derde Wereld doet in de sloppen van Manilla kunnen meemaken. Wie ze zijn interesseert me niet. Het werk wat ze doen, heb ik wel kunnen zien.

Uit mijn informatie blijkt dat naar aanleiding van die interpellatie die we serieus nemen - een interpellatie die hierop neerkwam dat een journalist de grond van de beschuldiging werd verweten of de organisatie werd verweten dat ze een journalist betaalde, uiteraard een linkse journalist, zogenaamd tenrechte als coöperant en dus onterecht geld dat men voor ontwikkelingssamenwerking kreeg – niet van de provincie Oost-Vlaanderen – dat dit ten onrechte zou zijn gebruikt.

Legis, dat is de opvolger van ABOS, die met een interne controledienst zit, die heeft dat gecontroleerd. Wat blijkt nu ? Die aantijging, uit mijn informatie, was onterecht. Wat wel waar is, maar dat komt elke ngo tegen en dat komt ook de provincie Oost-Vlaanderen als bestuur tegen, dat er soms terugvorderingen zijn omdat bepaalde uitgaven niet worden aanvaard. Dat heeft niks met gesjoemel te maken, dat is gewoon een kwestie van uitgaven in een bepaald vak te krijgen en men weet dat er die controles zijn. Wanneer dan blijkt dat dit niet past binnen het voorgestelde kader dan is voor zover we al subsidie zouden hebben gekregen, wat meestal niet het geval is, die komen pas nadien. Men vraagt X-aantal frank subsidie aan, er komt controle en men zegt het bedrag dat wij aanvaardden. Dit is hier ook gebeurd, maar dit heeft niks te maken met het onterecht gebruiken van subsidie voor zaken waarvoor zij niet zouden moeten dienen. Dat is eigenlijk wat is gebeurd.

Provincie Oost-Vlaanderen 30 miljoen quod non, negen man personeel. Waar zouden we de centen halen ? Hebben wij die organisaties ondersteund ? Ja, de Filippijngroepen België die overigens ook integraal deel uitmaken van één van de talrijke adviesraden die wij hier inzake noord-zuid ook in huis hebben. Grote subsidies ? Neen, wij steunen wel onze projecten in de Filippijnen. Daar zit bijvoorbeeld het project voor de hulp in de sloppenwijken in Manilla niet in, omdat wij uitsluitend in de Cordillera werken op een paar honderd kilometer (ongeveer 300 km) ten noorden van Manilla.

Had u mij duidelijker willen zeggen wat je toen wist dan had ik u op hetzelfde moment kunnen zeggen, wat ik u nu heb gezegd.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Misschien wist mijnheer Marginet dit toen ook nog niet.

Mogen we dit debat als besloten beschouwen ? Het is nooit echt gesloten, maar vandaag dan wel.

Dank u, Mijnheer de Gedeputeerde om dat nog te willen beantwoorden en dank u Mijnheer Marginet voor de regeling van de praktische kwestie van de vraag.

Algemene recreatiecentra morgen.

EINDE VAN DE ZITTING